

Narodno gledališče v Ljubljani.
Opera

BAJAZZI

(PAGLIACCI)

Dramatična opera v 2 dejanjih s prologom.
Godbo zložil R. LEONCAVALLO.

Dirigent: F. Rukavina. Režiser: Vl. Marek

OSEBE:

Canio	Josip Drvota.
Nedda	Rezika Thalerjeva.
Tonio	Ivan Levar.
Beppo	Leopold Kovač.
Silvio, kmetški fant . . .	Fran Mohorič.
Kmeta	{ Josip Sekula. R. Banovec.

Osebe v komediji:

Bajazzo.	Josip Drvota.
Colombina.	Rezika Thalerjeva.
Taddeo	Ivan Levar.
Harlekin	Leopold Kovač.

Kmetje in kmetice, dekleta, fantje, otroci.

Godi se v Mantalto v Calabrijii 15. avgusta 1865.

Usebina.

Prolog. V prologu poje Tonio v kostumu bajaca. Pri-poveduje, da zajema pesnik danes iz resničnega življenja. Spomin na neki dogodek, ki ga je nekoč globoko ganil, naj zazveni danes v pesmi. »Torej naprej! Igra naj se začne!«

1. akt. Pred vasjo Montalto. Prišla je ravnokar družba komedijantov, ki vabi prebivalce k večerni predstavi. Nato gresta Canio in Beppo v gostilno. Tonio ostane sam z Neddo, ženo Cania. Ona poje narodno pesem: »Ptice se zibajo . . .« Tonio ji prizna svojo ljubezen. Ko plane k njej ter ji prigo-varja: »O, bodi čisto moja,« ga ona udari z bičem po licu. Ves ogorčen se Tonio odstrani, toda v njeni bližini se skrije in vidi, da ima Neda z nekim drugim sestanek. Napoti se k Caniju, da mu o vsem sporoči. Med tem je Nedda s svojim ljubljencem sklenila, ubežati ponoči. Ko Silvio poje: »V tej noči ubeživa skupaj! Pridi draga!« prideta Canio in Tonio. Silvio ubeži čez zid. Canio zahteva zaman od žene, naj mu pove ime zapeljivca. Tonio mu svetuje, naj ima med večerno predstavo dobro oči odprte. Tam ga bo lahko spoznal. Canio je ves potr in žalosten.

2. akt. V ozadju je postavljen majhen oder. Gledalci prihajajo in igra se začne. Dogodek prvega akta se igra na odru. Canio prisluškuje (v igri »Bajaco«) sestanku svoje žene Colombine (Nedde) s Harlekinom in povprašuje po nje-govem imenu. Nedda imena noče povedati. Canio plane na svojo ženo. Ona vidi, da to ni več igra; hoče bežati v pro-stor za gledalce. Canio jo dohiti in zabode. Istotako zabode Silvija, ki prihiti Neddi na pomoč. Canio, ki je sam uničil svoje najdražje na zemlji, ostane na svojem mestu in poje: »Idite domov, igra je končana.«

UGRABLJENA EVELINA.

Pantomima u 1. dejanju s predigro.

Napisal Dr. Fr. Langer. Godbo zložil Jaromir
Weinberger. (Prevel Fr. Bouekar).

Dirigent: J. Ravnik. Insceniral: rež. Vl. Marek

OSEBE:

Grof Prokop S.	Josip Pouhe.
Baron Sieben	Boleslav Peček.
Hals, lakaj	Pavel Debevec.
I. } igravec }	Václav Vlček.
II. }	Maks Simončič.
III. }	Josip Drenovec.
Evelina, plesalka	A. Klimentova.

Godi se na Češkem, na gradu grofa Prokopa I. 1840.

Plesni točki naštuđiral V. Vlček.

Usebina pantomime.

Predigra. — Gospod Prokop in njegov prijatelj baron Sieben sta pred davnimi leti zagrešila strašen zločin, ki jima še zdaj teži vest. Vsako leto si ga dasta ponavljati od igralcev. Tako tudi letos na trideseto obletnico groznega dogodka.

Igra. — Gospod Prokop je našel v šantanu lepo plesalko Evelino, v katero se je strastno zaljubil. Ugrabil jo je in pripeljal v grajsko dvorano. A ona ga ne mara. Tu pride njegov prijatelj baron Sieben, ki istotako ljubi Evelino. A ona tudi njega ne mara. Med prijateljema se vname boj za lepo plesalko — ker ni drugega orožja pri roki — kar s svečniki. Sredi boja vstopi lakaj. Sviri Evelino, naj se ne vtika v prepir, utegnil bi udarec pasti nanjo. Prijatelja sta že razbila svečnike, a jeza se jima še ni polegla. Gresta vun iskat pripravnejšega orožja. Evelina pa ostane sama z rdečelasim lakajem. In glej! — lepa plesalka, ki ni marala niti inteligentnega Prokopa, niti bogatega barona, koketira z bedastim lakajem — in nazadnje izgine z njim za zastor . . . Razjarjena tekmeča se vrnete. Našla sta skrinjico s pištolami. Te naj odločijo, čigava bo Evelina. A čuj! — za zastorom je nekdo zakričal. Evelina je, v objemu lakaja. Lakaj zbeži, Evelina prosi odpuščanja . . . Odpustiti ni mogoče. Ali sta se stara prijatelja zato sprla, streljala in skoro pobila, da sta zdaj osmešena pred lakajem, ki sta mu dala priliko za uspeh tam, kjer ga sama nista mogla doseči? Ona je kriva vsemu. S krvjo naj poplača sramoto. Plesalka prosi usmiljenja, vse hoče popraviti. Zaman, prijatelja sta neizprosna. Umreti mora Evelina. Baron Sieben omahuje potr iz dvorane, Prokop si zakrije oči in ustrelji nesrečno Evelino.

Poigra. — Prijatelja, ki sta gledala igro, vstaneta. Prokop napravi par korakov, kakor bi hotel preprečiti, kar se je pravkar zgodilo.

Jaromir Weinberger, mlad komponist in dirigent, rojen l. 1894. v Pragi, je študiral na praškem konservatoriju. Pozneje tudi na Dunaju in v Berlinu. Je zelo nadarjen in marljiv. Spisal je že več baletov, simfonij in melodramov, vsehskozni moderna dela. Pantomima »Ugrabljena Evelina« se je igrala prvič l. 1913 v mestnem gledališču na Kralj. Vinohradih. Insceniral jo je nadrežiser Vl. Marek.

Libretist **dr. F. Langer** je priznan češki dramski pisatelj. (V vojni je bil ujet in je še zdaj komandant češke legije na Ruskem.) Spada k mlajši pisateljski generaciji. Prvo njegovo večje delo »Kralj Vaclav« se je igralo z lepim uspehom na Narodnem gledališču v Pragi.